

Наша СЛОВА

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 51 (1202) 17 СНЕЖНЯ 2014 г.

У Менску прайшоў Дзень вышыванкі

Дзень вышыванкі ў Менску прайшоў 13 снежня з аншлагам - Палац мастацтваў за некалькі гадзін фесту наведала больш за 5 тысяч чалавек. Яго арганізавала "Арт Сядзіба" пры падтрымцы Беларускага саюза мастакоў. Гэта ўжо другое падобнае мерапрыемства. Першае адбылося ў кастрычніку.

На трох пляцоўках Палаца мастацтваў ішоў продаж сувеніраў, адзеньня з нацыянальнай сімволікай, розных дробязяў, ладзіліся конкурсы і моўныя гульні, міні-канцэрты, майстар-класы і лекцыі. Адзі-

ны недахоп - Палаца мастацтваў аказалася замала для нацыянальнага фесту. Як кажа адзін з каардынатораў Дня вышыванкі Франак Вячорка, такія святы трэба ладзіць штомесяц і адначасова па ўсёй краіне - мо тады і задаволіцца дэфіцыт на беларускае ў Беларусі.

- Гэта, безумоўна, галоўная падзея снежня. І вельмі цешыць, што столькі аматараў беларушчыны сабралася. Бе-

ларусы абуджаюцца, сталюцца як нацыя, цікавяцца сваім, сваёй культурай. А самае галоўнае - гавораць на мове. Упершыню ў адным месцы збіраецца столькі народу, і ўсе гавораць на цудоўнай беларускай мове. Гэта вельмі прыемна. І трэба рабіць такія мерапрыемствы штомесяц.

Гэта знак сталення нацыі, што беларусы абуджаюцца, адраджаюцца як незалежны

ISSN 2073-7033

народ. Не чакалі, што будзе столькі людзей. А было каля 4-5 тысяч чалавек. Толькі ў першыя 2 гадзіны было 3200 чалавек. Уся прадукцыя была раскупленая, стужкі раздадзеныя. Немагчыма было прайсці, не было чым дыхаць. І гэта, сапраўды, фантастычнае відо-

вішча. Такое не можа не цешыць. І сведчыць пра тое, што перамены вельмі хутка.

Кіраўнік "Арт Сядзібы" Павел Белавус зазначае, што свята ладзіла не вельмі вялікая каманда.

- Усё гэта мерапрыемства рабіла 6 чалавек. Плюс каля 10 валанцёраў. З іншага боку, была запатрабаванасць. Мы б не рабілі гэтага, калі б яно не было патрэбнае людзям і нам самім.

Як зазначае Павел Белавус, Дзень вышыванкі му-

сіць стаць традыцыйным, але калі пройдзе наступны - пакуль невядома.

На Дні вышыванкі працавалі каля ста гандляроў на 60 гандлёвых кропках. Яны прадавалі нацыянальную прадукцыю: сувеніры, вопратку, паштоўкі, кнігі ды карціны. Перад наведвальнікамі выступілі папулярныя беларускія рок-гурты. Прыехалі людзі не толькі з розных рэгіёнаў краіны, але нават з-за мяжы. Па словах Франка Вячоркі, атрымаўся сапраўдны агульнабеларускі фестываль мастацтваў.

Генадзь Барбарыч,
Беларускае Радыё Рацыя.
Фота з розных СМІ.

80 гадоў з дня нараджэння Івана Чыгрынава

Іван Гаўрылавіч ЧЫГРЫНАЎ (21 снежня 1934, вёска Вялікі Бор Касцюковіцкага раёна Магілёўскай вобласці - 5 студзеня 1996) - беларускі пісьменнік, драматург, перакладчык, публіцыст. Народны пісьменнік Беларусі (1994 г.).

Нарадзіўся ў сялянскай сям'і. Бацька - Гаўрыла Чыгрынаў быў старшынём сельсавета. Маці - Хадоска Ігнатаўна была звычайнай працаўніцай-калгасніцай. У дзяцінстве перажыў Вялікую Айчынную вайну. На вайне загінуў яго бацька. У 1940 годзе пайшоў у першы клас Вялікаборскай сямігады. Нямецкая акупацыя перапыніла вучобу, але пасля вызвалення Магілёўшчыны ад фашыстаў будучы пісьменнік зноў сеў за школьную парту і ў 1949 годзе паспяхова скончыў сямігадку. Далей вучыўся ў Саматэвіцкай сярэдняй школе, якую скончыў у 1952 годзе. Пасля школы паступіў на аддзяленне журналістыкі філалагічнага факультэта БДУ. Пасля заканчэння ўніверсітэта (1957) працаваў рэдактарам, загадчыкам рэдакцыі літаратуры і мастацтва ў выдавецтве Акадэміі навук БССР. У 1965-1975 - рэдактар аддзела публіцыстыкі і

нарыса ў часопісе "Польмя". З 1975 года намеснік старшыні, а ў 1976-1986 гадах - сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў БССР. У 1987 годзе абраны старшынём праўлення Беларускага фонду культуры. З 1989 года - галоўны рэдактар часопіса "Спадчына". У 1978 годзе ў складзе дэлегацыі БССР удзельнічаў у рабоце XXXIII сесіі Генеральнай Асамблеі ААН. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР (1986-1990), старшыня пастаяннай камісіі Вярхоўнага Савета БССР па нацыянальных пытаннях і міжнацыянальных адносінах (1988-1990). Народны пісьменнік Беларусі (1994 г.).

У друку дэбютаваў вершам "Сон трактарыста" у 1952 годзе, як празаік - у 1958 годзе (газета "Чырвоная змена"). Аўтар кніг апавяданняў і апавесцей "Птушкі ляцяць на волю" (1965), "Самы шчаслівы чалавек" (1967), "Ішоў на вайну чалавек" (1973), "Ці бываюць у выраі ластаўкі?" (1983).

Найбольш вядомы як аўтар пенталогіі раманаў:

"Плач перапёлкі" (1972), "Апраўданне крыві" (1977), "Свае і чужыя" (1984), "Вяртанне да віны" (1992), "Не ўсе мы згінем" (1996). Аўтар п'ес - "Дзвіак з Ганчарнай вуліцы" (1986), "Следчая справа Вашчылы" (1988), "Чалавек з мяздзвезым тварам" (1988), "Звон - не малітва" (1988), "Толькі мёртвыя не вяртаюцца" (1989), "Ігракі" (1989), "Прымак" (1994), кнігі крытыкі і публіцыстыкі - "Новае ў жыцці, новае ў літаратуры" (1983), "Паміж сонцам і месяцам" (1994). У 1984 годзе выйшлі Выбраныя творы ў 3 тамах.

Вікіпедыя.

ЗЬНІЧУ - 75

Алег БЕМБЕЛЬ, а. Іяан (16 снежня 1939, Менск; Псеўданімы: Зьніч, А. Зьніч) - беларускі філосаф, паэт, публіцыст, антыкамуністычны дысідэнт, вядомы найперш як аўтар выданняў у Лондане працы "Роднае слова і маральна-эстэтычны прагрэс" (1985).

Сын вядомага скульптара Андрэя Бембеля. Скончыў Менскую кансерваторыю (1969), аспірант Інстытута філасофіі і права АН БССР (1971-1974); дысертацыя аб народных і інтэрнацыянальных элементах у літаратуры не была абароненая, таму што працу

прызналі "нацыяналістычнай". Працаваў на тэлебачанні (1983-1984); у Акадэміі навук БССР (1984-1986). За выданне ў Лондане сваёй працы быў рэпрэсаваны ў 1986 годзе. Член Саюза пісьменнікаў БССР/Беларусі (1989). Працаваў у Нацыянальным навукова-даследчым цэнтры імя Скарыны (з 1991). У канцы 1980-х - пач. 1990-х гг. Алег Бембель стаў актыўным удзельнікам беларускага нацыянальнага руху; пад псеўданімам "Зьніч" публікаваў свае вершы ў самвыдадце і незалежнай прэсе (паэзія Алега Бембеля выдавалася ў

ЗША і Польшчы). У 1989 супрацоўнічаў з часопісам "Праваслаўная думка"; як літаратурны дадатак да часопіса, зборнік вершаў Бембеля "Малітвы за Беларусь" быў упершыню выдадзены ў Беларусі.

З 1996 г. у послуху ў праваслаўным манастыры ў Жыровічах. Пасля першага пострыгу вядомы як **інак Мікалай**. Выдаваў рэлігійна-культурны часопіс "Жыровіцкая абіцель".

Выдаў шэраг кніг паэзіі.

4 красавіка 2014 г. ва Ўспенскім саборы Жыровіцкага манастыра ў пятніцу, Патрыяршы Экзарх усяе Беларусі Мітрапаліт Менскі і Слуцкі Павел здзейсніў манаскі (другі) пострыг інака Мікалая.

У пострыгу манаха наддзена новае імя ў гонар свяшчэннамучаніка Іяана Рыжскага. Мітрапаліт Павел заклікаў манаха айца Іяана (брата Івана) малітоўна заклікаць пахроў Богамацеры.

Вікіпедыя.

Лідскаму ТБМ - 25 гадоў

16 снежня 1989 года прайшла ўстаноўчая канферэнцыя Лідскай гарадской арганізацыі ТБМ імя Ф. Скарыны, і пачалася дзейнасць ТБМ на Лідчыне. Арганізацыю ўзначаліў Міхась Мельнік. У 1996 годзе на базе Лідскай гарадской арганізацыі была ўтворана Лідская арганізацыя ТБМ, якую ўзначаліў Лявон Анацка, і былі зарэгістраваны Ёдкаўская і Бердаўская суполкі. У 1997 годзе адноўлена дзейнасць Лідскай гарадской арганізацыі на чале з Ліліяй Сазанавец. У 1998 годзе Лідскую гарадскую арганізацыю ўзначаліў Станіслаў Суднік. У пачатку 2000-х гадоў утворана Бярозаўская арганізацыя ТБМ. Узначаліў яе Сяргей Дычок. Унутры арганізацыі дзейнічалі шматлікія першасныя арганізацыі і суполкі.

13 снежня 2014 года ў чыгальнай зале Лідскай бібліятэкі-філіяла № 3 на ўрачыстае паседжанне з нагоды 25-годдзя Лідскага ТБМ сабраліся дзве лідскія і Бярозаўская рада ТБМ, а таксама ветэраны ТБМ і госці. Сярод гасцей - старшыня ТБМ Алег Трусаў, першы намеснік старшыні ТБМ Алена Анісім, святар Свята-Георгіўскай праваслаўнай царквы айцец Уладзімір Камінскі, старшыня ўкраінскай суполкі ў Лідзе Аляксандр Літвіненка, пісьменнік Валер Санько, акцёр Лідскага народнага тэатра Алег Лазоўскі, які па ходу паседжання напісаў заяву на ўступленне ў ТБМ.

Усе лідскія арганізацыі ТБМ працуюць у адным ключы, і за 25 гадоў на іхнім рахунку шмат спраў. Справаздачныя даклады адной Лідскай гарадской арганізацыі займаюць па паўтары газетныя паласы. Пра асноўныя справы і дасягненні гаварыў Станіслаў Суднік.

Міхась Мельнік распавёў пра раннія гады дзейнасці,

а Лявон Анацка - пра спецыфіку працы з рознымі дзяржаўнымі структурамі па пашырэнні ўжытку беларускай мовы.

Старшыня Бярозаўскай арганізацыі Сяргей Дычок паказаў распрацоўку Рэгіны Дычок - відэаэсэрагі ў суправаджэнне папулярных беларускіх песень, якія выкарыстоўваюцца на ўроках у бярозаўскіх школах.

Старшыня ТБМ Алег Трусаў і першы намеснік Алена Анісім распавялі пра дзейнасць ТБМ у цэлым і пра асноўныя праекты, якія ТБМ рэалізуе.

Алег Лазоўскі выканаў мастацкую кампазіцыю, якая друкавалася ў "Нашым слове", а намеснік старшыні Лідскай гарадской арганізацыі бард

МЫ - НАЦЫЯ ВОЛІ

*Па пылу сгагоддзяў,
на муках і болю*

*Мы ўрэшце выходзім
да ічасця і волі.*

*Мы - нацыя смелых
і Богу адданных,
Мы з рук анямелых
зрываем кайданы.*

*Над намі імкліва
грукоча Пагоня,
Мы нашую прышласць
ствараем сягоння.*

*Мы - нацыя слаўных
прадзедаўскай славай,
На злыдняў нахабных
мы знойдзем управу.*

*Мы створым краіну
агульнага ічасця,
Навечна пакінуць
нас гора, напасці.*

*Не сцерім мы болей
ніколі прымусу.
Мы - нацыя волі,
бо мы - беларусы.
8.07.93 г.*

Сяргук Чарняк выканаў шэраг песень, словы адной з іх (аўтар Станіслаў Суднік) па просьбе прысутных мы прапануем чытачам.

Паседжанне з нагоды 25 гадоў дзейнасці Лідскага ТБМ пацвердзіла, што лідскія арганізацыі ТБМ жывыя і дзейсныя, у іх дастаткова ідэй, планаў і, галоўнае, саюзнікаў у прасоўванні беларушчыны ў лідскае грамадства. Лідзяне не здалі беларускай мовы і здаваць не збіраюцца. Як бы ні было цяжка і складана, у дзейнасці лідскіх арганізацыяў пераважае апраўданы аптымізм.

Ніхто тут плакаць па мове не збіраецца. На мову, як і на лепшае жыццё, трэба працаваць, працаваць кожны дзень і кожны міг.

Яраслаў Грынкевіч.

Не стала Пятра Макаравіча

*Жыў па-людску
і рабіў нямала,
Разліваў,
як сонца, весялосць...
А мая персана выклікала
Найчасцей -
няўдзячнасць або злосць.*

12 снежня пайшоў з жыцця сябар Лідскай рады ТБМ імя Ф. Скарыны, паэт **Пятро Макаравіч**. Памёр а 18-й гадзіны за шахматнай дошкай у шахматным клубе.

Нарадзіўся Пётр Макаравіч 15 красавіка 1938 года, у вёсцы Шынкі Крупскага раёна, што на Меншчыне, на беразе рэчкі Можы. Яму ішоў чацвёрты гадок, як пачалася Вялікая Айчынная вайна, бацьку і дзвюх старэйшых сяспер вывезлі ў Германію. На доло адной маці выпаў клопат пра астатніх пенярых дзяцей: двух хлопчыкоў і траіх дзяўчынак. У сям'і ж ўсяго было сем чалавек.

Далей у Макаравіча ўсё ішло так, як ў большасці беларускіх хлопцаў: вучоба ў школе, служба ў арміі, вучоба ў педагагічным інстытуце імя Горкага (бібліятэчны факультэт). Будучы студэнтам трэцяга курса ён звязаў сваё жыццё з прыгожай маладой дзяўчынай Янінай, ураджэнкай в. Дубчань, што на Лідчыне. Праз два гады нарадзілася дачушка Юля, а яшчэ праз два, у 1966 г. - Дзіна.

У 1964 г. пасля закан-

чэння вучобы быў накіраваны на пасаду загадчыка Лідскай раённай бібліятэкі, дзе працаваў каля года.

Затым пасада інструктара райкама КПБ, потым перайшоў на працу ў органы дзяржаўнай бяспекі. Праз пяць гадоў звальняецца, папярэдне адсядзеўшы ў каталажцы. Пасля ўсяго гэтага вельмі цяжка было знайсці працу.

У 1971 годзе каля года адпрацаваў на Лакафарбе грузчыкам, а затым каля трыццаці гадоў аддаў працы карэспандэнта на Лідскім радыё і ў рэдакцыі мясцовай газеты "Уперад" (зараз "Лідская газета"). Працаваў на міжраённай выратавальнай станцыі, быў "маржом" і зярдлым шахматыстам. На працягу многіх гадоў быў сябрам Лідскай рады ТБМ.

Сябар Саюза беларускіх пісьменнікаў. Аўтар кніг паэзіі: "Злітак", "Расінкі беларускіх слоў", "Птица свабоды", шматлікіх публікацый у розных выданнях.

Правесці Пятра Макаравіча ў апошні шлях прыйшлі сябры ТБМ і ўся літаратурная грамада Ліды.

Пахавалі паэта 14 снежня на старых лідскіх могілках па Гарадзенскай дарозе. Вечная памяць.

ПАЖЫЦЦЁВЫ КОДЭКС

Не нашу ў кішэні дуло
З дзён зялёных да сівых:
Выпускаю слова куляй,
Нават горкае, услых.
Ставяць пасткі браканьеры
Мне, дзяўбуць у пух і прах.
Ды пляваў я на кар'еру!
Вабіць толькі волі пах.
Рабалепнаму хай свеціць
Бляск уладны медала.
Даражэй за ўсё на свеце -
Годнасць людская мая.
Для людзей маёй пароды
Пернік горшы за бізун.
І за лёс свой непагодны
Не пускаю я слязу.
Прад начальствам я ніколі
У жыцці не шапкаваў.
Раб касы, сякеры, поля -
Па-кавальску верх каваў.

Пятро Макаравіч.

Беражы лес

- ЧЫТАЙ КНІГІ НА KAMUNIKAT.ORG

• 17 000 КНІГАЎ, ГАЗЕТАЎ І ЧАСОПІСАЎ • РАЗМОВЫ ПРА КУЛЬТУРУ
• ЛІТАРАТУРНЫЯ РАДЫПЕРАДАЧЫ • НАВІНКІ ВЯДАВЕЦКАГА РЫНКУ

kamunikat.org
Беларуская інтэрнэт-бібліятэка

15 гадоў сайту "Павет"

"Белсату" споўнілася 7 гадоў!

Наш карэспандэнт па-размаўляў з стваральнікам і адміністратарам сайта "Павет" Леанідам Лаўрэнціем.

Пры канцы восені таго далёкага 1999 г. стваральнік сайта, не надта задумваючыся пра будучыню праекта, вывучаў і эксперыментаваў з кампутарнай мовай,

на якой ствараюцца сайты - мовай разметкі HTML. У той час нават у інтэрнэце не было добрых падручнікаў для канструктараў сайтаў і будучаму адміністратару "Павета" даводзілася шмат чытаць на англійскай мове інструкцыі па HTML. Таму, калі першы, маленькі сайт з пяці старонак, цалкам напісанымі рукамі, без выкарыстання якіх небудзь праграм-рэдактараў, запрацаваў, радасць яго была бязмежнай. Адрозніваў ад аднаго з амерыканскіх сэрвераў быў знойдзены бясплатны хостынг. Да таго часу адміністратар сайта ўжо меў вялікае замілаванне да беларускай гісторыі і таму адразу загрузіў у інтэрнэт некалькі артыкулаў з "Ліцэскага летапіса".

Такім чынам новы сайт стаў гістарычным сайтам і з першых дзён свайго існавання атрымаў назву "Павет". Да 20 снежня 1999 г. "Павет" ужо быў праіндэксаваны пошукавымі сэрвісамі і меў першых наведвальнікаў. Хутка на сайце з'явіўся лічбылік першай беларускай рэйтынгавай сістэмы Акавіта і дасюль "Павет" мае на гэтым вядомым сэрвісе рэйтынгавы нумар 138. У першыя месяцы цікава было адсоч-

ваць як прыходзіла 5-10 наведвальнікаў у дзень, улічваючы малалікасць карыстальнікаў інтэрнэту ў тэя часы, такая колькасць наведвальнікаў нават абнадзейвала. Прыкладна праз год ужо сайт стала наведвала 30-50 чалавек у дзень, што дазваляла рэсурсу нармальна выглядаць сярод іншых беларускіх культурніцкіх сайтаў у рэйтынгах Акавіты (калі не памятаць, некалькі сотняў наведвальнікаў у дзень у тэя часы мелі толькі "крутыя" сайты).

15 гадоў для сайта гэта вельмі многа. Гэта цэлая эпоха. Павінны быць значныя вынікі, ці так гэта?

У снежні 2014 г. унутраная статыстыка "AWStats" сэрвера, дзе размешчаны "Павет", паказвае, што на сайце бываюць каля 3 500 унікальных наведвальнікаў кожны дзень, што для некамерцыйнага беларускага праекта надзвычайна.

Зараз Павет гэта ў асноўным бібліятэка, якая змяшчае вялікую колькасць тэкстаў па беларускай гісторыі, культуры, філасофіі, этнаграфіі і інш. На сайце маюць свае старонкі лепшыя беларускія

навукоўцы.

Наяўнасць вялікай колькасці тэкстаў, якія рэпрэзентуюць беларускі пункт гледжання на нашу гісторыю і культуру з'яўляецца найнеабходнейшай справай. У нас час абсалютна дзейнічае прынцып: "Калі цябе няма ў інтэрнэце - цябе няма нідзе". Мае вялікае значэнне, што студэнты, школьнікі, ці проста нейкія зацікаўленыя людзі, можа нават не задумваючыся над сэнсамым зместам інфармацыі для сваіх рэфэратаў ці нейкіх іншых праектаў, заўжды без праблем могуць знайсці тэкст, які адлюстроўвае беларускі погляд і выкарыстаць яго ў сваёй працы. Тое ж датычыць і інфармацыі, якая выкарыстоўваецца ў блогах ці на розных форумах. Такія сайты як "Павет" рэальна беларусізуюць інфармацыйнае асяроддзе.

Змяніўшы некалькі адрасоў, Павет з 2006 г. стала знаходзіцца па адрасе: <http://pawet.net>.

Хацелася б спадзявацца, што сайт будзе развівацца і радаваць сваіх наведвальнікаў.
Гутарыў Яраслаў Грынкевіч.

Адзіны беларускамоўны і адзіны незалежны тэлеканал. "Белсат" адзначыў свае сям'я народзіны. Беларускае Радыё Рацыя пагутарыла з Аляксеем Дзікавіцкім, кіраўніком рэдакцыі інфармацыйных праграм:

РР: *Спадар Аляксей, "Белсату" споўняецца 7 гадоў, ужо многія людзі забыліся, як узнік беларускі незалежны тэлеканал?*

Аляксей Дзікавіцкі: Ідэя, прапанова стварэння незалежнага тэлевізійнага канала для Беларусі з'явілася даволі даўно (ідэя належыць Сяргею Кручкову з ТБМ, рад.). Адзінае, што не было людзей, якія маглі бы да гэтага давесці, не было таксама ахвотных фінансаваць гэта. Гадоў дзевяць таму нашая дырэктарка Агнешка Рымашэўска-Гузы прапавала карэспандэнтам у Беларусі, але яе дэпартавалі. Тады яна вырашыла, што паколькі ёй не даюць працаваць там, заняцца стварэннем такога каналу. Запросіла некалькі чалавек, і гэта ўдалося зрабіць. Міністэрства замежных спраў Польшчы падпісала мемарандум з польскім тэлебачаннем, і такім чынам пачалася падрыхтоўка. 10 снежня 2007 года мы выйшлі ў эфір.

РР: *Чым цяпер з'яўляецца тэлеканал "Белсат" для Беларусі?*

Аляксей Дзікавіцкі: Нам, як тым, хто робіць "Белсат", хацелася б, каб гэты тэлеканал быў крыніцай незалежнай і праўдзівай інфармацыі. Але "Белсат" - гэта не толькі інфармацыя. "Белсат" - гэта агульнатэматычны канал, таму, мы спадзяемся, што вакол

"Белсату" за гэтыя гады стварылася цэлая група творчых людзей, якія робяць дакументальнае кіно ці яшчэ нейкім чынам занятая ў нас. Тэя людзі, каторых не пускаюць, каторым не даюць слова ў афіцыйным тэлебачанні беларускім.

Я спадзяюся, што "Белсат" паказвае, што ёсць яшчэ і іншая Беларусь, не толькі такая, якая паказваецца па афіцыйных каналах.

РР: *Наколькі тэлеканал ахоплівае Беларусь, як імат людзей глядзіць яго?*

Аляксей Дзікавіцкі: Белсат ахоплівае не толькі Беларусь, але яшчэ і тэрыторыю ад Партугаліі да Ёрала. Гэта спадарожнікавы канал. Цяпер нас можна глядзець у інтэрнэце, так што ў прыныце, наш канал можа глядзець кожны, хто мае перадусім спадарожнікавую антэну, а таксама той, хто мае добры інтэрнэт-Паводле нашых даследаванняў глядзіць "Белсат" прыкладна ад 300 тысяч да паўмільёна чалавек.

РР: *Сёлет прадунала ідэя стварыць расейскамоўную версію тэлеканала, каб вяртаць на Расею і супрацьстаяць расейскай прапагандзе. Ці сапраўды збіраюцца рабіцца нейкія дзеянні ў гэтым кірунку?*

Аляксей Дзікавіцкі: Гэта трэба пытацца тых, хто займаецца такімі праектамі. Мы лічым, што супрацьстаяць прапагандзе, вядома, патрэбна, але не коштам індывіду.

Справа ў тым, што, бацьце, Расея, калі займаецца сваёй прапагандай, успрымае Беларусь, Украіну або Казахстан як свае колішнія тэрыторыі. І Расея звяртаецца да жы-

хароў краін колішніх савецкіх рэспублік дакладна так, як бы гэта і надалей быў Савецкі Саюз, і гэта былі васальныя тэрыторыі Расеі. Калі на Захадзе таксама прымуць такую стратэгію, што будуць перадаваць для ўсіх народаў, якія вакол Расеі, па-расейску, гэта будзе азначаць, што Захад гэта таксама трактуюць гэтыя краіны, Беларусь, Украіну ці Малдову. Гэта тага нельга дапусціць, таму што кожная краіна мае сваю спецыфіку. Я не ўяўляю, як кіраўнік службы інфармацыі, каб быў адзін матэрыял дапусцім пра падзеі ў Берасці, а другі - пра падзеі ў Владзівастоку ці дзе-небудзь у Астане. Гэта будзе проста нейкая мяшанка.

РР: *Скажыце, як беларуская моладзь можа супрацоўнічаць з Вамі, як можна трапіць на Ваш канал?*

Аляксей Дзікавіцкі: Усе дадзеныя нашага канала ёсць на старонцы, пішыце, мы заўсёды ахвоча даем магчымасць пастажаыравацца, альбо нават працаваць пазней тым, хто надаецца да гэтага. Мы не вымагаем адукацыі тэлеведоўцы ці яшчэ нейкай іншай адукацыі, звязанай з тэлебачаннем. Галоўнае, натуральна, добра размаўляць па-беларуску, важна таксама не баяцца таго, што ты робіш, і прытрымлівацца нашых агульных дэмакратычных каштоўнасцяў, звязаных са свабодай слова.

У гонар дня народзінаў "Белсату" ў пятніцу 12 снежня беларускія гурты "Акутэ" і "Босае Сонца" далі святочны канцэрт у варшаўскім клубе "Jerolim".

Адам Завальня,
Беларускае Радыё Рацыя

НОВЫЯ ВЫДААННІ ТБМ

Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны выдала два віды календароў на 2015 год. Календары выданыя двух фарматаў: А-3 і А-4. Першы календар выданы да 175 ўгодкаў з дня нараджэння Францішка Багушэвіча, ідэолага беларускай нацыі, другі да ўгодкаў дня памяці Генадзя Бураўкіна, другога старшыні ТБМ.

Дызайн Ігара Марачкіна.

Наш кар.

ДАІ запрашае прышпіліцца па-беларуску

Дзяржаўтаінспекцыя з 20 па 27 лістапада правяла прафілактычную рэспубліканскую акцыю "Зрабі паездку бяспечнай!". Яна паказала на колькі тая праблема актуальная. За тыдзень супрацоўнікамі інспекцыі было зарэгістравана 356 выпадкаў ігнаравання кіроўцамі і пасажырамі аўта-транспарту патрабаванняў аб выкарыстанні пад час руху пасаў бяспекі. Аперацыя "Прышпіліцца" распачалася 8 снежня

і закончыцца 18-га. Да яе правядзення былі выраблены 4 віды новых пано, якія паказаны ніжэй. І ўсе яны на беларускай мове. Кожны кіроўца

ды пасажыр, пабачыўшы іх, не застаецца аб'якавым. На іх па-беларуску сказана, як ні на якой мове, шчыра і пранікіна.

Язэп ПАЛУБАТКА.

